

Marija Magdalena važan je lik u Brownovoj knjizi. Potrebna mu je kao oko u glavi. Točnije, potreban mu je njezin brak s Isusom. Bez njega cijela radnja pada u vodu. Problem je da nigdje nema pisanog traga o tom braku. Brown, međutim, nedostatak dokaza ne sputava. Poseže za crkvenom zavjerom. Petar nije mogao smisliti Mariju pa je on, skupa s ostalim apostolima, sve uspio zataškati. Mariju je toliko preplašio da je, trudna, pobjegla u Francusku. Crkva je nastavila živjeti u paranoičnom strahu da će se ta strašna tajna otkriti. Stoga je uništila (gotovo) sve pisane tragove i uložila dugotrajni napor da pronađe i uništi Isusovu tajnu lozu.

ZAVJERA 2: Crkva je zataškala Isusov brak s Marijom Magdalenom

Brown se uspio uvjeriti da je pronašao pisani trag. Crkva ipak nije uspjela uništiti sve jer preživjela su gnostička evanđelja! Uskrsnula su iz egipatskog pijeska 1945. g. Među njima je Evanđelje po Filipu, koje Brown navodi kao glavni dokaz Isusova braka.

Iz knjige je razvidno da je Brownovo poznavanje gnosticizma površno. Teabing, jedan od njegovih likova i navodni stručnjak na tom području, iznosi niz podataka o gnostičkim svicima, koji su posve pogrešni. Na primjer, kaže da je pronađeno osamdeset takvih evanđelja, a zapravo ih ima samo osam. Povrh toga, autor se koristi gnostičkim evanđeljima kao svjedocima u prilog svoje teze. Nije uopće svjestan da su mu upravo gnostici najveći protivnici. Prezirali su ljudsko tijelo, seksualnost i brak. Nijekali su Kristovu ljudskost. Bili su i muški šovinisti bez premca. Prema Tominu evanđelju Petar govori da žene nisu »dostojne življenja«. Isus tu dodaje da im je jedina nada da postanu muško! Jesu li takva djela vjerodostojna?

Pogledajmo ključni citat iz Evanđelja po Filipu (str. 248):

A Spasiteljeva je družica Marija Magdalena. Isus ju je volio više od svih učenika i često ju je ljubio u usta. Ostale učenike to je vrijeđalo i iskazivali su neodobravanje. Rekli su mu: »Zašto nju voliš više od nas?«

Stručnjaci datiraju to djelo otprilike 250 g. nakon Krista, tj. više od dva stoljeća nakon spomenutih događaja. Filip ga nije mogao napisati i po sadržaju se vidi da nije autentično. Povijesno je bezvrijedno. I da se u knjizi jasno i glasno tvrdi da se Isus oženio Marijom, ne bismo to morali uzeti u obzir. No u knjizi se to ne spominje. Sve ovisi o jednoj riječi. Magdalena je bila Isusova »družica«. Jedan od Brownovih likova, Teabing, kaže (str. 248):

Kao što će vam bilo koji aramejski učenjak reći, riječ družica u ono je vrijeme doslovno označivala suprugu.

Prije svega, radi se o koptskome, a ne o aramejskom jeziku. Dakle, Brown čak ni jezik nije dobro naveo. Prema stručnjacima za koptski, riječ se obično prevodi kao »prijateljica« ili »družica«, a ne kao supruga. Cijeli se zaplet, dakle, temelji na pogrešnom prijevodu koptske riječi koja se nalazi u povijesno neautentičnoj knjizi.

Nadalje, ne znamo kamo je Isus (prema tome sumnjivom evanđelju) ljubio Mariju. U usta? U izvorniku to ne piše. Riječ nedostaje. Moglo bi biti posrijedi čelo; ili obraz. I da jesu posrijedi usta, to ne bi imalo seksualno značenje. Ljubljenje u tom evanđelju ima duhovni smisao. Način je prenošenja prosvjetljenja ili objave skrivenih tajni. Pisac ne govori o prvom stoljeću, nego o trećemu. Piše s gnostičkog stajališta. Kontekst djela je borba između Crkve i gnosticizma. Marija Magdalena predstavlja gnostike koji su primili posebnu spoznaju (gnozu) od Isusa, dok »ostali učenici« predstavljaju Crkvu kojoj ta spoznaja (po njima) nedostaje. To nije dokaz o seksualnom odnosu između Marije i Isusa.

Što je onda s tvrdnjom da je Isus kao židovski rabin morao biti oženjen? To uopće ne stoji. Ponajprije, Isus nije bio rabin u službenom smislu. Za sebe je rabio izraz »učitelj«. Zatim, celibat je bio realna opcija za duhovne vođe. Znamo da su u Isusovo doba eseni (židovska sljedba iz komune kraj Mrtvog mora) veoma cijenili celibat. Tisuće Židova odreklo se seksualnosti da bi se potpunije posvetili Bogu. Nadalje, Isus je sam ponudio celibat kao realni izbor za svoje sljedbenike. To nije sve. Mogli bismo citirati i Pavla, Židova nad Židovima, koji je i sam bio neoženjen i zagovarao je celibat radi boljeg posvećenja djelu Božjemu.

Povrh toga, postoje brojni dokazi da se Isus nije ženio. Ti su dokazi toliko uvjerljivi da se svi stručnjaci za povijesnu Isusovu osobu, inače itekako poznati po svojem razilaženju, slažu o tom pitanju. Svi su uvjereni da Isus nije bio oženjen. Unatoč tomu, Brown tvrdi:

Neću vam dosađivati brojnim referencama o sjedinjenju Isusa i Magdalene. To su ad nauseam istražili suvremeni povjesničari. (str. 248)

U ranoj Crkvi nije bilo nikakva ni kulturološkoga ni teološkoga razloga sramiti se Isusova braka. Novi zavjet ne srami se braka apostola Petra i ostalih apostola. Zašto bi se Crkva uopće upustila u takvu sveobuhvatnu prijevaru glede izvornog kršćanstva? Nije bilo nikakva razloga, osim možda samo jednoga. To nas dovodi do sljedeće »zavjere«.

Kojom ćemo se pozabaviti sljedeći tjedan :)

- [Da Vincijev Kod - Mašta bez granica](#)
- [ZAVJERA 1: Skrivanje »prave« židovske tradicije](#)
- ZAVJERA 2: Crkva je zataškala Isusov brak s Marijom Magdalenom
- [ZAVJERA 3: Skrivanje prave istine o Marijinu prvenstvu](#)
- [ZAVJERA 4: Konstantin je krivotvorio Bibliju u četvrtom stoljeću da bi zataškao Kristovu ljudskost i nametnuo njegovo božanstvo.](#)
- [ZAVJERA 5: Sionski priorij](#)